

Arrest

nr. 149 028 van 2 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 230.191 van 13 februari 2015 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 125 614 van 13 juni 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat N. AHMADZADAH en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren in Sheberghan, de hoofdstad van de provincie Jawzjan en u hebt daar heel uw leven gewoond. U verklaart 28 jaar oud te zijn. U bezit de Afghaanse nationaliteit, u bent soennitisch moslim en u bent Pashtu van etnie, maar spreekt beter Dari. U kent behoorlijk Pashtu en verstaat Uzbeeks volledig. Net voor uw vertrek woonde u samen met twee van uw broers en hun families in hetzelfde huis. Uw zussen woonden allemaal elders. Uw beide ouders zijn reeds overleden.

Rond de leeftijd van 18 jaar ging u in de leer bij een plaatselijke kleermaker. Na zo'n drie en een half jaar voor hem te hebben gewerkt opende u uw eigen winkel. Dit was in de tijd van de taliban. In de periode van uw vertrek had u drie leerjongens in uw winkel werken.

In uw winkel leerde u rond april 2011 een Uzbeeks meisje kennen, Wajia. Jullie bouwden een relatie op. Na verloop van tijd wilde zij trouwen omdat het anders niet goed was voor haar reputatie aangezien veel mensen wisten dat zij regelmatig naar uw winkel kwam. U zei haar dat uw familie om haar hand kon gaan vragen, maar dat ze eerst zelf bij haar vader moest polsen of hij akkoord was. U was zich er van bewust dat het niet vanzelfsprekend was dat u als Pashtu met een Uzbeekse zou trouwen. Indien haar vader akkoord ging, zou u uw familie vragen om naar hem toe te gaan en de voorwaarden te bespreken. Haar vader was eigenlijk generaal van de politie, Azizullah Ghayrat, maar u wist dat niet. Wajia ging dit thuis vragen, maar haar vader gaf nog geen antwoord. Wel stuurde hij twee mannen achter haar aan om haar in het oog te houden. Zo ontdekten ze wie u was. Wanneer u even uw winkel uit was, brachten die twee mannen een pakket voor u en ze gaven dat aan uw leerjongens. Toen u terug kwam in uw winkel, kwamen twee agenten van de recherche uw winkel doorzoeken. Uiteindelijk openden ze het geschenk en ze vonden daarin een kilo heroïne. Zodoende werd u gearresteerd. U werd twee dagen vastgehouden. De tweede dag werd u door twee agenten geslagen en vervolgens kwam generaal Ghayrat u bezoeken. Hij stelde zich voor als de vader van Wajia en hij vertelde u dat hij niet wilde dat zijn dochter met een Pashtu zou trouwen. Als drukmiddel trokken ze u een bomvest aan en ze fotografeerden u zo. Indien u nog een keer zijn dochter zou ontmoeten, zouden ze u ervan beschuldigen een zelfmoordaanslag te willen plegen. Tegen de avond werd u in de buurt van uw huis afgezet. U ging naar huis en vertelde alles aan uw broers. Vanwege de mishandeling die u had ondergaan moest u twee dagen naar het ziekenhuis. Een week later kwam Wajia naar uw huis. Eerst wilde uw broer niet, maar uiteindelijk liet hij haar binnen. Ze klaagde en zei dat ze met u moest trouwen, want anders zou haar reputatie besmeurd zijn. Toen ze weer was vertrokken zei uw broer u dat u geen keuze meer had en dat u moest vluchten. Haar vader zou u anders zeker vermoorden. Hij nam alvast contact op met een smokkelaar. Rond 21u30 die avond kwam de generaal met een aantal agenten naar jullie huis en hij zei dat hij met u wilde praten. Uw broer droeg u op te vertrekken. Via het huis van uw tante, dat naast uw huis lag, vluchtte u weg naar de smokkelaar en diezelfde nacht ving u uw reis naar België aan.

U verliet Afghanistan midden 2011 en reisde doorheen een reeks u onbekende landen naar België. Op 8 september 2011 kwam u in België aan en de volgende dag vroeg u asiel aan. Op 18 oktober 2013 werd u opgeroepen om bij het Commissariaat-generaal gehoord te worden, maar u kwam toen niet naar uw gehoor, zodat op 18 november 2011 werd overgegaan tot een technische weigering.

Op 11 december 2013 diende u een tweede asielaanvraag in en baseert u zich op dezelfde feiten. In uw contacten met uw broer Amanullah vernam u dat hij eind 2013 twee dagen werd opgesloten. Vervolgens diende uw broer een klacht in tegen de generaal, maar nadat hij daardoor werd bedreigd, ging hij niet door met zijn klacht.

Ter ondersteuning van uw relaas legde u volgende documenten voor: uw taskara, een document over de leasing van uw land om uw reis te financieren, en de klacht die uw broer indiende bij de politie vanwege zijn mishandeling door hen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk heeft gemaakt. Verscheidene actoren in uw relaas vertonen namelijk dusdanig vreemd gedrag dat uw relaas niet meer aannemelijk is.

Ten eerste zijn er de gedragingen van de vader van Wajia. Op zich zijn deze niet manifest onaannemelijk, maar wel opmerkelijk op een significante manier in het licht van de lager besproken onlogische gedragingen.

Een belangrijke factor in het handelen van Wajia was dat zij wilde trouwen om haar reputatie te vrijwaren (zie gehoorverslag CGVS dd. 18/02/2014, p. 7, 9, 14). In de Afghaanse context had zij daarmee uiteraard een relevant punt en men zou dan ook verwachten dat deze overweging ook een rol speelde in het standpunt van haar vader. Dan valt op dat Wajia's vader in uw relaas zich blijkbaar niet bekommerde om de reputatie van zijn dochter. Op geen enkel punt in uw relaas bleek immers dat hij de afweging maakte die Wajia maakte: hij verzette zich onverzoenlijk tegen een eventueel huwelijk (zie CGVS p. 8-9) met alle gevolgen van dien voor de reputatie van zijn dochter. Met dit opmerkelijke element geconfronteerd, antwoordde u dat Wajia niet wist dat haar vader zo slecht zou reageren, hetgeen geen verklaring biedt voor dit opvallende feit (zie CGVS p. 14).

Verder springt in het oog dat Wajia's vader volstrekt geen rekening hield met het feit dat het uiteindelijk zijn dochter was die naar uw huis ging, waar ze uw familie moest overtuigen haar binnen te laten (zie CGVS p. 9, 14), en dat het dus niet u was die haar opzocht. Dan lijkt het enigszins overdreven van de kant van haar vader dat hij omwille van die laatste ontmoeting met u zou willen afrekenen,

hetgeen uw broer vreesde (zie CGVS p. 9). Aansluitend dient ook gewezen te worden op het opvallende feit dat Wajia werd gevolgd toen ze naar uw huis kwam (zie CGVS p. 9), maar dat die mannen haar niet tegenhielden toen zij u wilde zien. Dat de generaal u valselijk beschuldigde en liet mishandelen (zie CGVS p. 8-9) toont afdoende aan dat hij er niet voor terug deinsde de grove middelen in te zetten om u en zijn dochter uit elkaar te houden. Dan lijkt het voor de hand liggend dat hij er geen graten in zou zien zijn dochter er van te weerhouden naar u toe te komen. Op die manier had hij de kwestie op een veel eenvoudigere manier kunnen oplossen.

Ten tweede is er een episode in uw relaas waar het gedrag van uw broer Amanullah absoluut niet aannemelijk overkomt, namelijk wanneer hij, blijkbaar op voorspraak van zijn vrouw, toch toegaf en Wajia in uw huis binnenliet (zie CGVS p. 14). Nochtans was hij op de hoogte van de dreigementen van de generaal (zie CGVS p. 8, 12). Klaarblijkelijk was hij zich ook bewust van het gevaar want hij wilde Wajia eerst niet binnenlaten (zie CGVS p. 14). Bovendien was hij ook duidelijk overtuigd van de heel ernstige gevolgen die dit bezoek voor u zouden hebben, want zodra het meisje weg was en nog vóór de komst van de generaal, zei hij u dat u geen andere keuze had dan het land te verlaten, want Wajia's vader zou u anders vermoorden (zie CGVS p. 9). Indien uw broer werkelijk meende dat het bezoek van Wajia uw dood zou betekenen, ligt het voor de hand dat hij zijn been zou hebben stijf gehouden en haar niet had binnengelaten.

Wat uw gedragingen betreft ten derde, en dit is het belangrijkste punt, kan het absoluut niet overtuigen dat u bereid was een huwelijk aan te gaan (zie CGVS p. 7, 12) zonder het minste idee te hebben van wie de vader van het bewuste meisje was (zie CGVS p. 7, 12, 13). U mag dan wel stellen dat Afghaanse vrouwen niet graag hebben dat men hen naar hun familie vraagt (zie CGVS p. 13), maar dat doet geen afbreuk aan het feit dat de schoonfamilie een belangrijke factor is, zeker in de Afghaanse context. Zoals algemeen geweten heeft de vader daar immers een beslissende stem in het huwelijk. Op basis van deze algemene bedenking is het al niet geloofwaardig dat u concreet aan een huwelijk zou denken, zonder te weten wie de vader is.

Daarnaast spelen enkele elementen mee die specifiek voor uw situatie gelden en die maakten dat nog des te meer afhing van Wajia's vader, waardoor het dus des te vreemder wordt dat u niet op voorhand zou geweten hebben wie dat was.

Zo had u het financieel niet heel breed en u had zich al de bedenking gemaakt dat u niet alleen de bruidsschat zou kunnen betalen (zie CGVS p. 13). U dacht dat uw broers en zussen en eventueel zelfs de toekomstige schoonfamilie u misschien zouden kunnen bijspringen (zie CGVS p. 13-14). Dit hing uiteraard allemaal af enerzijds van het bedrag dat Wajia's familie zou eisen en anderzijds van hun goodwill. Indien haar vader een succesvol zakenman of een belangrijk politicus was, dan zou het bedrag van de bruidsschat waarschijnlijk buiten uw budget liggen. Dit kon u echter niet inschatten, want u wist niet wie die mensen waren.

Verder liet u blijken zich er bewust van te zijn dat niet elke Uzbeekse familie zou goedkeuren dat hun dochter een Pashtu huwt (zie CGVS p. 7). Men zou dus verwachten dat u, voor u de eerste stappen richting een huwelijk zette, even had gepolst bij Wajia wat voor iemand haar vader was zodat u kon inschatten hoe hij tegenover u zou staan. Stel dat hij een Uzbeekse commandant was, dan zou u wel eens in de problemen kunnen zijn geraakt door uw lopende relatie met zijn dochter. Opnieuw was het dus belangrijk te weten wie haar vader was.

U vertelde dat u wel degelijk naar haar familie vroeg, maar dat ze uw vragen weglachte (zie CGVS p. 11). Gegeven het belang van deze vragen is het niet geheel aannemelijk dat u zich zo zou laten afschepen. Men zou zelfs eerder denken dat dit gedrag uw argwaan zou wekken.

In het licht van bovenstaande overwegingen kan het niet overtuigen dat u al concrete stappen zette om Wajia te huwen, zonder te weten wie haar vader was. Dit, samen met de hoger beschreven weinig aannemelijke gedragingen van uw broer en de vader van Wajia, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas onherstelbaar. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die uw broer zou hebben gehad.

De documenten die u voorlegde kunnen deze appreciatie niet in positieve zin veranderen. Uw taskara ondersteunt immers uw identiteit, die door het CGVS niet in vraag wordt gesteld. Het leasing-document ondersteunt de financiering van uw reis, die door het CGVS evenmin in vraag wordt gesteld. De klacht van uw broer is een kopie van een handgeschreven document en heeft bovendien slechts bewijswaarde in zoverre het kadert in een geloofwaardig en coherent asielrelaas, wat hier niet het geval is. Het UNAMA-UNHCR-rapport handelt over de algemene situatie, niet over uw persoonlijke problemen.

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de vluchtelingenstatus geweigerd.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst

dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Shebarghan van de provincie Jawzjan te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie COI Focus, Afghanistan: Veiligheidssituatie Afghanistan – Beschrijving van het conflict, 20 november 2013) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land en stellen dat ook een aantal andere, voorheen niet door het conflict geteisterde, gebieden minder stabiel zijn geworden.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie COI Focus, Afghanistan: Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel II: Noord- en West-Afghanistan, 5 december 2013) blijkt dat er in het district Shebarghan van de provincie Jawzjan enkel sprake is van een beperkt aantal doelgerichte aanvallen, waarbij geen burgerslachtoffers vielen. Er kan dan ook bezwaarlijk geconcludeerd worden dat er in Shebarghan een situatie is van willekeurig geweld die een ernstige bedreiging uitmaakt voor het leven of de persoon van een burger.

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Shebarghan van de provincie Jawzjan actueel geen reëel

risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht in het door u voorlegde document betreffende de nieuwe elementen in het kader van uw asielrelaas geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de principes van machtsoverschrijding evenals de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog een aantal persuittreksels met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan.

De verwerende partij bezorgt de Raad op 12 mei 2015 een aanvullende nota met een overzicht van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan gebundeld in het rapport Easo; *Country of Origin Information Report Afghanistan. Security Situation*, januari 2015.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou ondervonden hebben ten gevolge van zijn relatie met een Oezbeeks meisje waarmee hij in het huwelijk wilde treden. Om redenen de hierna volgende redenen kan echter geen geloof worden gehecht aan dit relaas.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker, hoewel de schoonvader binnen de Afghaanse context de belangrijkste factor bij uitstek is aangezien hij de beslissende stem heeft bij het huwelijk, helemaal niets weet over de vader van het meisje. Uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker niet wist dat de vader van het meisje een politiecommandant was; dat hij evenmin kon aangeven of het meisje uit een welstellende dan wel een arme familie afkomstig was, noch of de familie een goede dan wel slechte reputatie had. Dit klemt des te meer nu verzoeker een Pashtu is en hij ten overstaan van het Commissariaat-generaal heeft laten blijken dat hij er zich van bewust was dat niet elke Oezbeekse familie een huwelijk van hun dochter met een Pashtu zou goedkeuren. Aangezien verzoeker het bovendien financieel niet breed had waardoor hij de bruidsschat niet alleen zou kunnen betalen kan in redelijkheid niet worden aangenomen dat verzoeker zich niet zou informeren over de achtergrond van de vader van het meisje. Zoals de bestreden beslissing dienaangaande terecht opmerkt zou het bedrag van de bruidsschat volledig buiten het budget van verzoeker liggen indien de vader een succesvol zakenman of politicus zou zijn, zodat het alleen al om deze reden van belang is te weten wie de vader van het meisje is en wat zijn juiste achtergrond is. Gelet op deze vaststellingen is het niet aannemelijk dat verzoeker in het geheel niet kan specificeren wie of wat deze persoon is temeer nu blijkt dat verzoeker al concrete stappen ondernam om het meisje te huwen.

De vaststelling bovendien dat de vader van het meisje twee personen inschakelde om het gedrag van zijn dochter in het oog te houden en deze laatsten haar niet tegenhielden op het ogenblik dat zij verzoeker opzocht in zijn huis, ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas verder. Er kan immers niet worden ingezien hoe het meisje, in een land waar vrouwen tot voor enkele jaren niet zonder mannelijke begeleider op straat mochten komen, wel zonder problemen openlijk mannelijk gezelschap mocht opzoeken. Dit geldt des te meer nu de vader van het meisje op de hoogte was van haar relatie met verzoeker en niet kan worden ingezien hoe deze, nadat hij dit ontdekte, zijn dochter nog onbeperkt de straat op liet gaan.

Deze vaststellingen, en meer bepaald gedragingen die volledig indruisen tegen de Afghaanse gewoonten en gebruiken, volstaan om verder geen enkel geloof meer te hechten aan verzoekers asielrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift voor het overige geen ernstige poging onderneemt om de concrete motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan het louter poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het uiten van blote beweringen, waarmee hij echter de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ontkracht en een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) blijkt uit de aanvullende nota van de verwerende partij dat de veiligheidssituatie in Jawzjan met uitzondering van de zuidwestelijke districten omschreven als relatief stabiel. Niettegenstaande er in het district Shiberghan meer gewapende conflicten hebben plaatsgevonden dan in de meeste andere districten van de provincie Jawzjan blijkt ook dat de AGE-gerelateerde incidenten voornamelijk voorkwamen in de afgelegen dorpen van het district. De opstandelingen viseerden hier hoofdzakelijk de Afghaanse veiligheidsdiensten. Uit de cijfers van UNOCHA blijkt dat het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in het district laag te zijn. Uit de cijfers blijkt het district een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in de naburige provincies Faryab, Sar-i Pul en Ghor ontvluchten. Op basis van deze informatie kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besluiten dat er voor burgers in het district Shebarghan van

de provincie Jawzjan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in verzoekers regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER